

Col·legi d'Arquitectes
de Catalunya
Demarcació de Girona

DOSSIER DE PREMSA
Girona, juliol de 2008

NOTA DE PREMSA

Club Med. Cap de Creus. Una intervenció en el paisatge dels anys seixanta

Girona, 6 d'agost de 2008.- La Demarcació de Girona del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya (COAC) obre l'exposició "**Club Med. Cap de Creus. Una intervenció en el paisatge dels anys seixanta**", centrada en el projecte del Club Mediterranée de Cadaqués a través de fotografies i plànols de l'època de la seva construcció contraposades amb fotografies realitzades l'any 2006. La mostra es podrà veure a la sala d'exposicions de la seu gironina del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya de l'11 de juliol al 28 de setembre de 2008.

Una nova tipologia de ciutat de vacances va aparèixer a les roques del Cap de Creus durant els anys 1960-62, en el terme municipal de Cadaqués en el paratge del "Pla de Tudela" i la "Cala Culip". Un espai per al descans, la convivència i l'exercici que permetia gaudir del clima i el paisatge als turistes que hi anaven de vacances d'una manera quasi salvatge, sense comoditats ni luxes, només els de l'aire lliure, el sol i el mar.

La polèmica ha acompanyat aquest nucli de vacances destinat a l'ús exclusiu de turistes francesos. La seva situació, en un paratge actualment protegit de la Costa Brava, i la bellesa austera del seu paisatge de roques erosionades pel vent i d'escassa vegetació, conformen una escenografia que contrasta amb les petites construccions blanques que es descobreixen en arribar al Club Med. Una operació conceptual i artística que consisteix a fer habitable un espai reservat només a les roques dibuixades per la sal del mar i el vent.

El projecte encarregat a l'arquitecte figuerenc Pelai Martínez es va realitzar conjuntament amb l'arquitecte del club med Jean Weiler, amb la premissa de preservar el paisatge i amb les aportacions d'intel·lectuals i amics de l'època com Josep Pla i Salvador Dalí.

L'actuació, tot i fer-se en una època d'especulació i d'enriquiment per part dels promotors del turisme, és respectuosa amb el seu entorn, és poc visible, sobretot des del mar. La seva distribució, concentrada en el cas de la zona de nit i dispersa en la zona de dia, busca la màxima integració en el paisatge dominat per les dues grans roques, anomenades el Camell i l'Àguila, que presideixen la plana de Tudela.

Les construccions dialoguen amb el paisatge. Com un llençol estès sobre els turons que envolten cala Culip se situen grups de casetes, de manera que la forma resultant del conjunt sorgeix del que es cobreix. Les roques seran els fonaments dels petits habitatges blancs des d'on és possible la visió llunyana del mar emmarcat pels murs que els conformen.

El projecte dels arquitectes Pelai Martínez i Jean Weiler, en el cas del Club Med, és una obra, que val la pena visitar i conèixer, que ha sobreviscut a l'especulació turística que es va produir a la Costa Brava i que desapareixerà, malauradament, on després del seu enderrocament, pot ser que ens quedem amb "*un paisatge jubilat, per a mirades jubilades...*"¹

---

¹ Quaderns d'Arquitectura i Urbanisme n.194. Text de Jaimie Q. Dern :Turisme culte? p.24

L'exposició

L'exposició es planteja com un recorregut al voltant de vuit sacs de runa disposats a la sala seguint una distribució semblant a la dels habitatges sobre les roques del Pla de Tudela. Els contenidors de la documentació gràfica, imatges i plànols del projecte alhora parlaran del destí final de les edificacions del Club Med un cop s'hagin enderrocats.

La informació que conté l'exposició és divideix en quatre àmbits:

1. l'Emplaçament que ens situa en el lloc i el paisatge que es van trobar els autors abans de l'actuació arquitectònica
2. Inicis del projecte que ens parla de l'encàrrec a Pelai Martínez i dels dubtes que va tenir per acceptar el projecte ja que havia d'actuar en un entorn privilegiat.
3. El Projecte on podem veure els plànols d'emplaçament i de les diferents edificacions: les agrupacions d'habitatges, els edificis comuns com el restaurant, bar, amfiteatre.
4. El Complex que ens parla del procés d'execució de les obres, les activitats que s'hi feien i del dia de la seva inauguració. I per últim, hi ha unes imatges realitzades durant l'any 2006 com a testimoni últim del projecte del Club Mediterranée.

L'exposició vol ser una darrera mirada al Club Med de Cap de Creus i un reconeixement a una arquitectura capaç de dialogar amb el paisatge, potenciant-lo i que va oferir una nova escala al territori de la relació entre la geometria estricta dels habitatges la topografia modelada pels temporals.

El vilatge de vacances

El poblat és un recinte privat amb capacitat per a 1.200 persones, s'autoabasteix d'aigua potable, té xarxa d'aigües residuals i electricitat. L'accés és rodat fins a l'aparcament situat a la cota més alta, des d'on s'arriba al vilatge de forma peatonal, per camins empedrats, fins a l'edifici d'acollida, i després per camins de sorra fins arribar als bungalows.

El territori es colonitzarà concentrant les edificacions en tres zones diferenciades en funció del seu ús, la de dia i les de nit, tot deixant que la topografia marqui les pautes del projecte en què les roques donaran forma al conjunt del campament.

Les zones de nit, situades lluny de la de dia, estan formades per l'agrupació d'habitacles bipersonals, peces mínimes, ja que es buscava que *"...vistes des del mar tinguin l'aspecte d'una volada de gavians, des de les quals es pot observar la rotunditat del paisatge format de la relació entre el mar, el cel i les roques, acompanyat pel silenci que propicia el descans"*. De dimensions interiors de 3'6x2'8 m, tenen dues obertures: una finestra quadrada protegida per un finestró correder i una porta d'entrada, com podem constatar, les comoditats són mínimes, *"...un amoblament senzill un bon aïllament climàtic i una bona orientació sense voler semblar-se a una habitació d'hotel i més aviat a una tenda d'acampada. Sense cap tipus d'instal·lació d'aigua i llum."* Les instal·lacions es concentren a les edificacions de servei on hi haurà les dutxes, els vàters i les piques.

Els grups de les petites construccions creen uns espais exteriors o patis arrezerats del vent, espais intersticials que seran com petites àgores de relació amb el veïns i de protecció de la tramuntana, des d'on és possible la visió llunyana del mar emmarcat pels murs que conformen les edificacions, a les quals s'accedirà per camins peatonals de sorra.

La ubicació estratègica de les diferents edificacions permeten gaudir del paisatge tant des dels edificis comuns com des de les cel·les on els turistes esdevenen espectadors privilegiats de l'espectacle natural del cap de Creus.

Els edificis comuns com el restaurant, la piscina, el bar i el teatre es col·loquen a la zona més deprimida, encastats a les roques, buscant el mínim impacte visual.

Els materials utilitzats per a la construcció no són els usals dels altres Clubs Mediterráneo, de fusta, atès que l'emplaçament requerirà un tipus constructiu més sòlid, adaptat a la zona: la pedra de Cadaqués, murs de càrrega encalcinats blancs i forjats de plaques autoportants de Durisol. Es busca fomentar les característiques regionals de les cases de pescadors utilitzant cobertes inclinades a una aigua, de teula, intentant *mimetitzar l'equilibri que se suposa exitós en la implantació de l'edificació en el paisatge en el medi rural.*

Perfil de Sílvia Musquera

Sílvia Mosquera i Felip és arquitecte per l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona (1997) i actualment està acabant els seus estudis de doctorat que versen sobre *Les imatges d'un nou paisatge creat per al turisme. La fotografia com a testimoni del paper de l'arquitectura en la transformació del paisatge de la Costa Brava als anys seixanta*.

Compagina la seva activitat professional en el seu despatx professional compartit amb l'artista Pep Canaleta amb la docència a l'Escola d'Arquitectura La Salle URL de Barcelona.

Ha publicat diversos articles com *Poblat de Vacances del Club Mediterranée, Intervenció en el paisatge del Cap de Creus als anys '60 (novembre 2003)* dins la publicació de les actes del IV Congrés Docomomo Ibérico: Arquitectura Moderna y Turismo: 1925-1965; i el llibre *El Celler Cooperatiu d'Espolla - Els inicis d'un projecte 1906-1939 (gener 2007)* editat per Brau edicions.

En col.laboració amb Pep Canaleta ha realitzat els projectes expositius de: La Catedral i la Ciutat (2003) al Museu d'Història de Girona, Joaquim de Riba, la mirada d'un metge (2004); La Telegrafia Òptica (2004) al Museu d'Història de Girona, 25 anys de L'arxiu Nacional de Catalunya (2005); El Retorn dels Documents confiscats a Catalunya (2006) i La Guerra Civil a Catalunya: Testimonis i Vivències (2006).

Fitxa tècnica

Títol: *Club Med. Cap de Creus. Una intervenció en el paisatge dels anys seixanta*

Descripció: mostra centrada en l'evolució de l'arquitectura del Club Mediterranée de Cadaqués a través de fotografies i plànols de l'època de la seva construcció contraposades amb fotografies realitzades l'any 2006.

Comissariat: Sílvia Musquera, arquitecta

Fotografies: CDI (Jaume Orpinell- Rafa Zuza) , Jordi Puig, Sans, Joan Vehí

Disseny: 3carne33 Pep Canaleta- Sílvia Musquera

Muntatge: Fusteria Creixans

Rètols: Masergas

Dates: de l'11 de juliol al 28 de setembre de 2008

Lloc: Seu de la Demarcació de Girona del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya (COAC).
Pl. Catedral, 8. 17004 Girona

Horari de visita: feiners, de 9 a 18 h. De l'1 de juliol al 14 de setembre, de 8 a 15 h.
Accés lliure i gratuït

Per a més informació:

Vanessa Masip. Departament de Comunicació - Demarcació de Girona del COAC.

Tel. 972 .41.28.96 – A/e: premsa.gir@coac.cat

Sala de Premsa: http://www.e-coac.org/premsa/e-coac_noticies/